

for Lærlingelønnen at gælde, indtil ny Overenskomst er vedtaget. Det er i alt Fald en temmelig nødvendig Tilføjelse; hvis den første Bestemmelse i det hele skal opretholdes.

Der findes i samme Paragrafs sidste Stykke en Bestemmelse om, at Kontrakten ikke maa indeholde Bestemmelser, der direkte eller indirekte fastsætter Omfanget af den Erstatning, der i Tilfælde af eventuelt Kontraktbrud vil være at erlægge. Denne Bestemmelse kan jeg ganske tiltræde. Den har ikke været i den hidtil gældende Lov, men der har jo været en Bestemmelse om, at naar Parterne skiltes ad, eller der var noget i Vejen mellem dem, skulde Spørgsmaalet afgøres ved Voldgift, og naar man har en saadan Bestemmelse, forekommer det mig urimeligt, at man i selve Kontrakten skal kunne fastsætte maaske store Bøder, fordi der sker et Kontraktbrud. Jeg har i den Periode, da jeg var den, der skulde paatægge Lærlingekontrakter, modsat mig, at Kontrakten indeholdt en saadan Bestemmelse, enten det nu var 500 Kr. eller 1 000 Kr., der skulde betales, idet jeg fandt, at det ikke var i Overensstemmelse med den gældende Lov. Men naar der har været Tvivl derom, er det rigtigst, at det kommer til at staa her med tydelige og klare Ord.

De Bestemmelser, der vedrører Lærlingekommissioner eller, som de her kaldes, Lærlingenævne, maa jeg være meget betænkelig ved at gaa med til. Disse Nævne, som saaledes skal oprettes overalt i Politikredsen, vil jo blive meget omstændelige, og jeg indser ikke Nyttens af dem. De skal paatægge Lærlingekontrakter. Det er en Opgave, som Politimesteren nu varetager. Tidligere laa den paa en Maade ogsaa hos Politiet, nemlig hos de gamle kongevalgte Borgmestre, men ved Borgmesterloven af 1919 blev denne saakaldte Magistratsforretning overført til den folkevalgte Borgmester. Ved Lærlingeloven af 1921 gik man tilbage til Politimesteren, idet man fandt det rimeligt, at det var en Jurist, der paategnede Lærlingekontrakter, thi der er dog visse Ting, der skal iagttages her, som det ikke er hver Mands Sag at udrede. Udover dette at paatægge Kontrakter ser jeg ikke, at disse Lærlingenævne kan have nogen Betydning, hvis man ikke senere gennem ministerielle Cirkulærer — hvad der jo altid er en Fare for — udvider deres Magt og Myndighed udover Lovens Grænser. Det har vi jo set Gang efter Gang, og ogsaa fordi Muligheden herfor er til Stede, vil jeg være betænkelig ved disse Nævne. Dette, at Nævnet skal paatægge Lærlinge-

kontrakter, maa da vel ikke forstaas, som om hele Nævnet, bestaaende af 5 Medlemmer, skal samles, hver Gang en Kontrakt indsendes til Godkendelse. Praksis vil vel nok blive, at det bliver Politimesteren, der paa Nævnets Vegne paategner Kontrakterne. Det vil med andre Ord sige, at Forholdet, hvad Godkendelse af Kontrakter angaar, i Virkeligheden bliver ganske det samme, som det er nu, nemlig at Politimesteren godkender dem. Men der er jo nogle Bestemmelser om, at Nævnet skal kunne optræde som Forligsmægler, naar der opstaar Uoverensstemmelser mellem en Mester og hans Lærling. Jeg forstaar, at man har Voldgiftsretter for at forhindre, at Sager kommer for Domstolene og der skal underkastes en kostbar Behandling, men naar man nu en Gang har Voldgiftsretter, forstaar jeg ikke, at der skulde være noget praktisk nyttigt ved at skabe en ny Institution, der skal forhindre Parterne i at gaa til Voldgift, en Institution, bestaaende af 5 Medlemmer, ganske det samme Antal, som Voldgiftsdomstolen bestaar af, saa at altsaa det Apparat, der sættes i Scene i den Anledning, er lige saa stort som det, der skulde sættes i Scene, dersom Sagen blev henvist til en Voldgiftsret.

Det ærede 11te tingvalgte Medlem forsikrede, at disse Lærlingenævne ikke betød Oprettelse af noget nyt Embedsmaskineri. Er det ærede Medlem nu ogsaa sikker paa, at de ikke vil betyde det? Der er dog noget i Forslaget, som kunde tyde derpaa. Man siger: Udgiften til Lærlingenævnet udredes af Politimesteren — det vil sige forskudsvis, det refunderes senere af Amts- og Bykommunerne. Maa jeg spørge: Hvilke er disse Udgifter? Der maa jo ligge bag ved, at der skal være Kontor, for der er jo ingen Udgift ved den nuværende Fremgangsmaade, hvorefter det er Politimesteren, der paategner Kontrakterne. Der var heller ingen Udgifter ved den tidligere Fremgangsmaade, da Magistraten eller den folkevalgte Borgmester paategnede Kontrakterne. Men naar man nu her taler om Udgifter, maa det dog betyde, at der skal et Kontor til, eller at der skal udredes et Honorar til de Folk, som er Medlemmer af Lærlingenævnet. Denne Begyndelse af § 21: „Udgiften til Lærlingenævnet“ falder saa meget stærkere i Øjnene, som der ikke, naar vi kommer til Bestemmelsen vedrørende Svendeprovkommissioner, er noget tilsvarende, skønt det Arbejde, som Svendeprovkommissionerne faar, bliver ret betydeligt. Det har hidtil været udført